

Številka: 018-084/2024-4

Datum: 31. 7. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Sama Červeka kot predsednika senata ter Aleksandra Petrovčiča kot člana senata in mag. Zlate Jerman kot članice senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »D-63/24; Izvedba ukrepov za zaščito pred padajočim kamenjem-R1-203/1004 Žaga-Kobarid od km 5,613 do km 5,696 in od km 11,028 do km 11,181 (SKLOP 1 in SKLOP 2)«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj OCTOPUS Rijeka, d. o. o., Milutina Barača 19, Reka, Hrvaška (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Ministrstvo za infrastrukturo, Direkcija Republike Slovenije za infrastrukturo, Hajdrihova ulica 2A, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), 31. 7. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi tako, da se razveljavi točka 3.2.3.2 Navodil za pripravo ponudbe v delu, ki:
 - določa domnevo, skladno s katero se šteje »[...] da oseba aktivno govori slovenski jezik, če je državljan Republike Slovenije [...]«,
 - določa dokazilo v vsebini »dokazilo o državljanstvu Republike Slovenije«.

V preostalem delu se zahtevki za revizijo zavrne kot neutemeljeni.

2. Zahtevi vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se ugotovi. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 500,00 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik je 5. 6. 2024 sprejel sklep o začetku postopka. Obvestilo o naročilu male vrednosti je bilo objavljeno na Portalu javnih naročil objavljeno 17. 6. 2024 pod št. objave JN004207/2024-SL1/01, s popravkoma pod št. objave JN004207/2024-SL1/01-P01 z dne 24. 6. 2024 in pod št. objave JN004207/2024-SL1/01-P02 z dne 10. 7. 2024.

Vlagatelj je 1. 7. 2024, pred potekom roka za prejem ponudb, vložil zahtevek za revizijo zoper določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija), v katerem predlaga, da se v predmetnem postopku razveljavi določba Navodil za pripravo ponudbe pod točko 3.2.3, ki določa, da mora vodja gradnje aktivno govoriti slovenski jezik, oziroma določba, ki opisuje dokazilo za ta pogoj, kot tudi pripadajoča pripomba, ki opisuje, kdaj se šteje, da oseba aktivno govori slovenski jezik (relevantne določbe v rubrikah »*dokazilo*« in »*opombe*«). Vlagatelj zahteva tudi povrnitev specificiranih stroškov pravnega varstva.

Vlagatelj uvodoma navaja, da je sporna določba razpisne dokumentacije glede znanja slovenskega jezika za vodjo gradnje v nasprotju z veljavno slovensko zakonodajo in s temeljnimi načeli javnega naročanja, kot jih razlaga in razume Sodišče Evropske unije (ob tem izpostavlja sodbi št. C-324/98 in C-278/14), oziroma osnovnimi pravili in načeli Pogodbe o delovanju Evropske unije ter njenega pravnega reda. Poudarja, da naročnikova zahteva, da mora ponudnik zagotoviti vodjo gradnje, ki (med drugim) aktivno govori slovenski jezik, ne bi smela biti eden od pogojev za sodelovanje, ki mora biti izpolnjen ob oddaji ponudbe, temveč pogoj, ki mora biti izpolnjen v trenutku začetka izvajanja javnega naročila (ob sklenitvi pogodbe). Na enak način je namreč naročnik določil tudi obveznost vpisa v imenik Inženirske zbornice Slovenije (v nadaljevanju: IZS), kar kaže na diskriminacijski značaj pogoja znanja slovenskega jezika.

Vlagatelj naročniku očita, da je tako formuliran pogoj nesorazmeren, saj je zahteval raven znanja B1 po Skupnem evropskem jezikovnem okviru (SEJO oziroma ang. CEFRL), ki predstavlja stopnjo, ki je zahtevana za visokošolsko izobrazbo oziroma za pridobitev najvišjih akademskih nazivov, predmet konkretnega javnega naročila (tj. izvajanje omejenega števila gradbenih del omejene zahtevnosti in trajanja) pa nikakor ne zahteva znanja slovenskega jezika v takšnem obsegu in na takšnem nivoju. Prav tako v veljavni zakonodaji, npr. Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (Uradni list RS, št. 39/2016 s sprem.; v nadaljevanju: ZPPPK) in Gradbenem zakonu (Uradni list RS, št. 199/2021 s sprem.; v nadaljevanju: GZ-1) ni določen prav ta nivo znanja slovenskega jezika kot predpogoj za opravljanje vloge vodje gradnje in funkcij, ki jih ta obsega. Vlagatelj izpostavlja, da bi naročnik skladno z načeli javnega naročanja moral določiti minimalno stopnjo izpolnjevanja pogojev usposobljenosti, kar ne velja za zahtevani nivo znanja slovenskega jezika v konkretnem primeru, ki predstavlja višjo raven, naročnik pa takšne višje stopnje izpolnjevanja pogoja ni (funkcionalno) utemeljil v razpisni dokumentaciji, saj zgolj obveznost zagotavljanja prisotnosti vodje gradnje na gradbišču tega ne upravičuje.

Dalje je po mnenju vlagatelja sporna zahteva nesorazmerna tudi iz razloga, ker bi naročnik lahko omogočil opravljanje del vodje gradnje s (simultanim) prevajalcem oziroma s sodnim tolmačem, pri čemer se lahko strošek prevajanja v celoti naloži ponudniku (in s čimer se vlagatelj strinja), s simultanim prevajanjem pa ne bi prišlo do zastoja v komunikaciji niti do podaljšanja rokov za izvedbo zahtevanih del. Vlagatelj utemeljuje, da dela, ki jih zajema vodenje gradnje po GZ-1, ne predstavljajo niza komunikacijskih nalog, saj so prvenstveno opredeljena kot skrb za izvajanje del v skladu s predpisi in projektno dokumentacijo, ob tem pa poudarja, da strokovnost in predhodne izkušnje, ki se zahtevajo od vodje gradnje, niso odvisne od jezika (saj da nepoznavanje jezika njegovega strokovnega znanja in delovnih izkušenj ne zmanjšuje).

Vlagatelj nadalje naročniku očita, da je sporni pogoj tudi diskriminatoren oziroma v nasprotju z načelom enake obravnave in tako omejuje konkurenco, saj so vsi slovenski državljani (ne glede na znanje jezika in kraj pridobitve zahtevanih strokovnih kvalifikacij) izvzeti iz opravljanja preizkusa znanja slovenskega jezika. V pojasnilo temu, da status slovenskega državljana še ne zagotavlja aktivnega znanja slovenskega jezika na ravni B1, navaja, da lahko oseba v skladu z Zakonom o državljanstvu Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/2007 s sprem.; v

nadaljevanju: ZDRS) pridobi slovensko državljanstvo, ne da je bila rojena ali živel v Sloveniji ali pridobila kakršno koli stopnjo izobrazbe v slovenskem izobraževalnem sistemu (pridobitev državljanstva po rodu v primeru, če je ob rojstvu osebe eden od staršev državljan Republike Slovenije, drugi pa je neznan ali je neznanega državljanstva ali je brez njega, otrok pa je rojen v tujini – 3. točka 4. člena ZDRS), enako pa velja tudi za osebe, ki so slovensko državljanstvo pridobile z naturalizacijo, saj je po 5. točki prvega odstavka 10. člena ZDRS zahtevano obvladanje jezika za potrebe vsakdanjega sporazumevanja, kar se dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni, znanje slovenskega jezika kot pogoj za pridobitev državljanstva po naturalizaciji pa izpolnjuje tudi nepismena oseba, ki ima govorno sporazumevalno sposobnost v slovenščini na osnovni ravni (peti odstavek 10. člena ZDRS), ali oseba, ki ima v Republiki Sloveniji končano le osnovnošolsko izobrazbo (1. točka četrtega odstavka 10. člena ZDRS). K temu dodaja možnost, da ima lahko slovenski državljan zahtevano vrsto in stopnjo izobrazbe v celoti pridobljeno v tujem jeziku, kar prav tako ne dokazuje znanja slovenskega jezika oziroma obvladovanja strokovne terminologije in izrazoslovja v slovenščini na zahtevani ravni. Po vlagateljevem mnenju vse navedeno kaže na diskriminatorno favoriziranje državljanstva ter omejevanje konkurence v prid ponudnikom, ki sodelujejo s slovenskimi državljanji, in na škodo ponudnikov, ki sodelujejo s tujimi strokovnjaki.

Vlagatelj je hkrati z zahtevkom za revizijo z vlogo podal tudi predlog za ustavitev oziroma zadržanje postopka javnega naročanja po 19. členu ZPVPJN.

Naročnik je s sklepom z dne 3. 7. 2024, s katerim je preko portala eRevizija istega dne seznanil tudi vlagatelja, predmetni postopek javnega naročila oziroma nadaljnje aktivnosti v tem postopku zadržal do pravnomočne odločitve o vloženem zahtevku za revizijo.

Naročnik je z odločitvijo o zahtevku za revizijo z dne 11. 7. 2024 vlagatelj zahtevke za revizijo zavrnil ter posledično zavrnil tudi njegovo zahtevo za povrnitev stroškov. Glede navedb vlagatelja, v okviru katerih očita naročniku nezakonnost določila Pogodbe o delovanju Evropske unije, naročnik ugotavlja, da vlagatelj s tem ne dodaja nobenega dodatnega ali utemeljenega argumenta, ki bi lahko spreminjal zgoraj navedene razloge naročnika, ter da se je do tovrstnih očitkov opredelila tudi Državna revizijska komisija v zadevi št. 018-103/2017 in v zadevi št. 018-184/2021, kjer je očitke zavrnila kot neutemeljene. Poudarja, da v točki 3.2.3 razpisne dokumentacije ni določeno, da mora vodja gradnje aktivno govoriti slovenski jezik, kot to navaja vlagatelj; kot neresnične in zavajajoče zavrača tudi navedbe vlagatelja, da naj bi bil ponudnik dolžan dokazilo o znanju slovenskega jezika predložiti že v sami ponudbi, zavrača kot neresnične in v nasprotju z dokumentacijo – ponudniki morajo namreč v ponudbi podati zgolj lastno izjavo, da bo do njegovega podpisa pogodbe za imenovanega vodjo gradnje izkazal aktivno znanje slovenskega jezika.

Naročnik se ne strinja z navedbami vlagatelja, da naj bi zahtevano znanje slovenskega jezika na ravni B1 predstavljalo stopnjo, ki je zahtevana za visokošolsko izobrazbo oziroma za pridobitev najvišjih akademskih nazivov; iz publikacije »*Skupni evropski jezikovni okvir: učenje, poučevanje, ocenjevanje*« naj bi izhajalo, da nivo B1 ustreza specifikacijam sporazumevalnega praga in da nikakor ne gre stopnjo, ki je zahtevana za visokošolsko izobrazbo oziroma za pridobitev najvišjih akademskih nazivov. Naročnik meni, da je stopnja znanja slovenskega jezika na ravni B1 za vodjo gradnje primerna in sorazmerna. Za vodjo gradnje je namreč ključno, da razume, kaj se dogaja na gradbišču in da lahko predaja navodila delavcem ter učinkovito komunicira z naročnikom, nadzornikom in drugimi deležniki. Raven B1 zagotavlja, da vodja gradnje lahko razume osnovne in specifične informacije, ki se nanašajo na gradbena dela, tehnične načrte in varnostne predpise, jasno in učinkovito komunicira z ekipo delavcev ter jim predaja navodila in usmeritve, sodeluje v sestankih in razgovorih s predstavniki naročnika, projektanti, nadzorniki in drugimi ključnimi osebami, ki so vključene v projekt, hitro in ustrezno reagira na morebitne težave ali izredne

situacije na gradbišču ter piše preprosta poročila, beležke in dopise, ki so potrebni za nemoten potek projekta. Ne gre torej za to, da mora vodja gradnje znati slovenski jezik popolno, ampak da je sposoben dovolj dobro razumeti in komunicirati, da zagotovi uspešno izvedbo projekta. Znanje na ravni B1 omogoča, da lahko vodja gradnje razume in se odziva na komunikacijo, ki je ključna za operativno in varno izvajanje del, neposrednost in učinkovitost komunikacije sta namreč ključni za preprečevanje nesporazumov, ki bi lahko privedli do napak, zamud ali celo varnostnih incidentov. Zato je zahteva po znanju slovenskega jezika na ravni B1 za vodjo gradnje po mnenju naročnika popolnoma utemeljena in potrebna za zagotovitev, da bo ključni kader sposoben izpolnjevati svoje naloge na visoki ravni strokovnosti in odgovornosti. Pojasnjuje še, da gre vodjo del šteti za reguliran poklic, za katerega je že v ZPPPK določeno znanje slovenskega jezika. Navedbe vlagatelja, da ne zakonodaja ne razpisna dokumentacija ne odrejata neposredne komunikacije vodje gradnje s predstavniki naročnika, so za naročnika šokantne in kažejo na popolno sprenevedanje vlagatelja glede vloge vodje gradnje na gradbišču v razmerju do naročnika in ostalih deležnikov pri gradnji – način in jezik komuniciranja vodje gradnje z ostalimi deležniki na projektu nikakor ni stvar, ki bi izključno zadevala izvajalca in njegovega vodjo gradnje. Obveza vodje gradnje, da komunicira s predstavniki naročnika in ostalih deležnikov, izhaja tudi iz 6. člena Kodeksa poklicne etike vodij del (Uradni list RS, št. 153/2021 s sprem). V nadaljevanju naročnik pojasnjuje, zakaj prisotnost prevajalca oziroma tolmača, za kar se zavzema vlagatelj, ni primerno za zagotavljanje hitrega in učinkovitega sporazumevanja pri izvajanju storitev, ki so predmet tega javnega naročanja, in sicer zaradi podaljševanja časa, izrednih dogodkov, ko bi moral nadzor poklicati vodjo gradnje, ta pa ob sebi ne bi imel tolmača, ter zaradi splošno neučinkovite telefonske komunikacije tudi ob prisotnosti tolmača.

Naročnik se ne strinja argumentom, da so slovenski državljani izvzeti iz preizkusa znanja jezika, saj je Republiki Sloveniji za vse otroke obvezno osnovnošolsko izobraževanje, ki traja devet let, pri čemer je slovenščina obvezni predmet v celotnem obdobju. Poudarja, da mora oseba, ki prosi za naturalizacijo, po ZDRS dokazati obvladovanje jezika za potrebe vsakdanjega sporazumevanja, kar ustreza ravni B1. Res je določil, da državljanom Republike Slovenije oziroma tistim, ki so formalno izobrazbo pridobili v Republiki Sloveniji ni potrebno izkazati dokazila o znanju slovenskega jezika, ostali pa to morajo storiti, vendar pa ta pogoj ne zasleduje diskriminacije ter omejevanja konkurence in neenakopravne obravnave, pač pa je njegov edini smoter zagotovitev, da ključni kader obvlada slovenski jezik na ustrezni ravni. Državljanstvo kot dokazilo za znanje jezika temelji na predpostavki, da so slovenski državljani, ki so obiskovali šole v Sloveniji, skozi izobraževalni sistem pridobili zadostno znanje slovenskega jezika.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 11. 7. 2024 odstopil dokumentacijo v zvezi s predmetnim javnim naročilom in dokumentacijo predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo sicer opredelil, a šele po poteku za to določenega roka. Skladno s prvo povedjo šestega odstavka 29. člena ZPVPJN se lahko vlagatelj v treh delovnih dneh od prejema odločitve iz prve ali druge alineje prvega odstavka 28. člena ZPVPJN opredeli do navedb naročnika v tej odločitvi, ne sme pa navajati novih kršitev, dejstev in predlagati novih dokazov, razen če dokaže, da jih brez svoje krivde ni mogel navesti ali predložiti v predrevizijskem postopku. Po vpogledu na portal eRevizija Državna revizijska komisija ugotavlja, da je bila vlagatelju odločitev o zahtevku za revizijo vročena dne 11. 7. 2024 (prim. zadnji stavek četrtega odstavka 13.a člena ZPVPJN, v skladu s katerim šteje informacija ali dokument za vročenega z dnem objave na portalu eRevizija), vlagatelj pa je opredelitev do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo na portal eRevizija vložil dne 18. 7. 2024. V skladu s pravili o računanju rokov iz drugega odstavka 111. člena Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP), ki se skladno s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja, uporabljajo v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku, je začel rok za opredelitev vlagatelja do navedb naročnika teči dne

12. 7. 2024, iztekel pa se je dne 16. 7. 2024. Ker je vlagatelj opredelitev do navedb naročnika v zahtevku za revizijo na portal eRevizija vložil dne 18. 7. 2024, kar je po izteku roka iz šestega odstavka 29. člena ZPVPJN (tj. po preteku treh delovnih dni), je njegova opredelitev prepozna, Državna revizijska komisija pa navedb v njej zato ni upoštevala.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije o javnem naročilu in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor glede zakonitosti pogojev za sodelovanje v delu, ki se nanaša na aktivno znanje slovenskega jezika za vodjo gradnje in s tem povezanih dokazil. Vlagatelj naročniku očita, da je sporna zahteva v nasprotju z evropsko in slovensko zakonodajo, načelom sorazmernosti, načelom enakopravne obravnave in načelom zagotavljanja konkurence med ponudniki.

Vlagateljeve revizijske navedbe, da je naročnik pogoj, vezan na znanje slovenskega jezika imenovanega vodje gradnje, določil na diskriminatoren način in nesorazmerno s predmetom javnega naročila, je treba presojsati z vidika 76. člena Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), v skladu s katerim lahko naročnik v postopku javnega naročanja določi pogoje za sodelovanje z namenom ugotavljanja sposobnosti ponudnikov za izvedbo javnega naročila. Pogoj za sodelovanje je element, ki mora biti v ponudbi v celoti izpolnjen na način, kot je predviden v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, in je izključne narave. Prvi odstavek 76. člena ZJN-3 določa, da lahko naročnik določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na:

- ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti,
- ekonomski in finančni položaj ter
- tehnično in strokovno sposobnost.

Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko naročnik skladno z desetim odstavkom 76. člena ZJN-3 določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti. Možna dokazila za izkazovanje tehnične sposobnosti so navedena v osmem odstavku 77. člena ZJN-3, v skladu s katerim lahko ponudnik kot dokaz za lastno tehnično usposobljenost med drugim predloži:

- navedbo tehničnega osebja ali tehničnih organov, ki bodo sodelovali pri izvedbi javnega naročila, zlasti tistih, ki so odgovorni za nadzor kakovosti, v primeru javnih naročil gradenj pa tistih, od katerih lahko izvajalec zahteva, da izvedejo gradnjo, in sicer ne glede na to, ali so zaposleni pri gospodarskem subjektu ali ne (točka c) osmega odstavka 77. člena ZJN-3);
- dokazilo o izobrazbi in strokovni usposobljenosti izvajalca storitev ali gradenj ali vodstvenih delavcev podjetja pod pogojem, da ne štejejo kot merilo za oddajo javnega naročila (točka f) osmega odstavka 77. člena ZJN-3).

Iz navedenih določil ZJN-3 izhaja, da ima naročnik pravico, da v okviru ugotavljanja tehnične in strokovne usposobljenosti od ponudnika zahteva navedbo ključnega tehničnega osebja ter

dokazila o njihovi izobrazbi in strokovni usposobljenosti. Ob tem mora upoštevati določbo drugega odstavka 76. člena ZJN-3, v skladu s katero mora vse zahteve določiti tako, da so povezane in sorazmerne s predmetom javnega naročila. Ne da bi se Državna revizijska komisija posebej opredeljevala do vlagateljevih revizijskih navedb o sodni praksi Sodišča EU oziroma upoštevanju osnovnih pravil in načel Pogodbe o delovanju EU v povezavi z vprašanjem čezmejnega interesa, je treba na tem mestu pojasniti, da mora naročnik pri določanju posameznih zahtev oziroma pogojev v vseh postopkih, ki jih je dolžan izvajati po ZJN-3 (torej tudi v postopkih oddaje naročila male vrednosti), upoštevati temeljna načela javnega naročanja, kot so določena v ZJN-3. Gre zlasti za načelo zagotavljanja konkurence med ponudniki, v skladu s katerim naročnik ne sme neupravičeno omejevati konkurence med ponudniki (5. člen ZJN-3), načelo enakopravne obravnave ponudnikov, v skladu s katerim mora naročnik zagotoviti, da med ponudniki na vseh stopnjah postopka javnega naročanja in glede vseh elementov ni razlikovanja in da ne ustvarja okoliščin, ki pomenijo krajevno, stvarno ali osebno diskriminacijo ponudnikov, diskriminacijo, ki izvira iz klasifikacije dejavnosti, ki jo opravlja ponudnik, ali drugo diskriminacijo (7. člen ZJN-3), ter načelo sorazmernosti, v skladu s katerim se mora javno naročanje izvajati sorazmerno predmetu javnega naročanja, predvsem glede izbire, določitve in uporabe pogojev, zahtev in meril, ki morajo biti smiselno povezana s predmetom javnega naročila (8. člen ZJN-3).

Naročnik je v razpisni dokumentaciji v dokumentu »NAVODILA ZA PRIPRAVO PONUDBE« v poglavju »3.2 Pogoji za sodelovanje« med drugim navedel:

»3.2.3 Zagotovljen mora biti vodja gradnje, ki izpolnjuje naslednje zahteve:

- ima strokovno izobrazbo s področja gradbeništva ali rudarstva in geotehnologije
- vpisan je v imenik pri Inženirski zbornici Slovenije (IZS) kot pooblaščen inženir ali kot vodja del - Vm – vodja del s pooblastilom za vodenje celotne gradnje ali pretežnega dela gradnje manj zahtevnega objekta ali Vz – vodja del, s pooblastilom za vodenje celotne gradnje ali pretežnega dela gradnje zahtevnega in manj zahtevnega objekta
- zaposlen je pri gospodarskemu subjektu (ponudnik, partner, podizvajalec), ki nastopa v ponudbi«

3.2.3.1 Dodatni pogoji za SKLOP 1

Ponudnik mora za SKLOP 1 zagotoviti vodjo gradnje, ki poleg pogojev v točki 3.2.3 izpolnjuje tudi naslednje zahteve:

- v zadnjih desetih letih pred rokom za oddajo ponudb je v funkciji odgovornega vodje del ali odgovornega vodje posameznih del (nazivi po ZGO-1) oz. v funkciji vodje del (naziv po GZ) oz. vodje gradnje (naziv po GZ-1), na državni ali lokalni cesti vsaj enkrat vodil:
- katerokoli gradnjo v vrednosti vsaj 145.000,00 EUR (brez DDV)
- namestitve podajno lovilnih sistemov v skupni dolžini vsaj 100 m

3.2.3.2 Dodatni pogoji za SKLOP 2

Ponudnik mora za SKLOP 2 zagotoviti vodjo gradnje, ki poleg pogojev v točki 3.2.3 izpolnjuje tudi naslednje zahteve:

- v zadnjih desetih letih pred rokom za oddajo ponudb je v funkciji odgovornega vodje del ali odgovornega vodje posameznih del (nazivi po ZGO-1) oz. v funkciji vodje del (naziv po GZ) oz. vodje gradnje (naziv po GZ-1), na državni ali lokalni cesti vodja vsaj enkrat vodil:
- katerokoli gradnjo v vrednosti vsaj 280.000,00 EUR (brez DDV)
- izvedbo visoko nateznih sidranih mrež v skupni površini vsaj 500 m²

dokazilo: Podatki o kadrovskega zmogljivostih (funkcija: vodja gradnje), navedeni skladno s predlogo

opombe: Zahtevane reference, ločene po alinejah, lahko izhajajo iz enega ali več različnih poslov (gradenj), referenca iz vsake posamezne alineje pa mora v celoti izhajati iz enega posla.

Za referenčni posel se šteje posel, ki je bil prevzet s strani naročnika v obdobju največ desetih let pred rokom za oddajo ponudb.

Za vodjo gradnje, ki ob oddaji ponudbe še ni vpisan v imenik IZS, mora ponudnik podati izjavo, da izpolnjuje vse predpisane pogoje za vpis in da bo v primeru, če bo na razpisu izbran, pred podpisom pogodbe predložil dokazilo o tem vpisu.

V kolikor kot pooblaščen inženir opravlja poklicne naloge na način, določen v tretji alineji tretjega odstavka 5. člena ZAID, mora družba, za katero opravlja poklicne naloge, nastopati v ponudbi (kot ponudnik, partner, podizvajalec).

Ponudnik mora podati tudi lastno izjavo, da bo do njegovega podpisa pogodbe za imenovanega vodjo gradnje izkazal aktivno znanje slovenskega jezika. Šteje se, da oseba aktivno govori slovenski jezik, če je državljan Republike Slovenije ali je zahtevano formalno izobrazbo pridobil v Republiki Sloveniji ali razpolaga s potrdilom, izdanim s strani ustrezno pooblaščenice institucije o znanju slovenskega jezika na nivoju B1, v skladu s Common European Framework of Reference for Languages – CEFRL. Ponudnik mora v ta namen do podpisa pogodbe predložiti:

- dokazilo o državljanstvu Republike Slovenije ali,*
- dokazilo o pridobitvi formalne izobrazbe v Republiki Sloveniji ali,*
- dokazilo o znanju slovenskega jezika, izdano s strani ustrezno pooblaščenice institucije o znanju slovenskega jezika na nivoju B1, v skladu s Common European Framework of Reference for Languages – CEFRL.*

V primeru, da zahteva ne bo izpolnjena, bo naročnik odstopil od podpisa pogodbe in unovčil garancijo za resnost ponudbe.

Investitor določa, da bo izvajalec, pri katerem je zaposlen vodja gradnje za gradbena dela iz točke 3.2.3 teh navodil, prevzel tudi vodenje gradbišča.

Ponudnik lahko navede istega vodjo gradnje za več ponujenih sklopov.

V primeru, da pogoj izpolnjuje z istim referenčnim poslom za več sklopov, bo naročnik takšen referenčni posel upošteval kot ustrezen.«.

Iz pregleda objav na Portalu javnih naročil (tj. naročnikovega odgovora na vprašanje, potencialnega ponudnika, objavljenega dne 10. 7. 2014 ob 14.17) je razvidno, da je bil naročnik opozorjen na očitano kršitev glede sporne zahteve.

Vlagatelju ni mogoče pritrditi v tem, da je naročnik sporno zahtevo glede znanja slovenskega jezika določil kot pogoj za sodelovanje, ki bi ga morali v prid dopustnosti ponudbe ponudniki izkazati že ob oddaji ponudbe; nerelevanten je zato tudi argument vlagatelja, da »[...] je naročnik omogočil vpis v IZS (Inženirska zbornica Slovenije) tudi po oddaji, pregledu in ocenitvi ponudbe«, tega pa ni omogočil glede prilaganja dokazila o znanju slovenskega jezika, ki ga je ponudnik dolžan predložiti že v sami ponudbi«, saj je naročnik v razpisni dokumentaciji tokratnega postopka oddaje javnega naročila izrecno določil drugače, primerljivo z zahtevo glede vpisa v imenik IZS in torej na način, za kakršnega se zavzema vlagatelj. Neobstoj zatrjevane razlike med zahtevanim načinom izkazovanja vpisa v imenik IZS in znanjem slovenskega jezika tako ne more kazati na »diskriminacijski značaj in vlogo pogoja znanja slovenskega jezika v konkretnem postopku

javnega naroča, kot tudi na njegovo nesorazmerno uporabo in določilih v navodilu«, kot to meni vlagatelj.

V zvezi z dokazovanjem te zahteve je iz razpisne dokumentacije mogoče razbrati, da lahko glede na konkretne okoliščine primera obstajajo trije različni položaji:

- imenovani vodja gradnje je državljan Republike Slovenije – v tem primeru se že zgolj na podlagi državljanstva predvideva, da oseba aktivno govori slovenski jezik in da torej izpolnjuje zahtevo,
- ne glede na državljanstvo je imenovani vodja gradnje formalno izobrazbo pridobil v Republiki Sloveniji – v tem primeru se na podlagi dejstva, da je oseba izobrazbo pridobila v Republiki Sloveniji, šteje, da aktivno govori slovenski jezik,
- imenovani vodja gradnje ni državljan Republike Slovenije in tudi zahtevane formalne izobrazbe ni pridobil v Republiki Sloveniji – v tem primeru mora ponudnik zanj predložiti posebno dokazilo, izdano s strani ustrezno pooblaščenice institucije o znanju slovenskega jezika na nivoju B1, v skladu s Common European Framework of Reference for Languages – CEFRL.

V zvezi z obravnavanimi zahtevami je treba najprej odgovoriti na vprašanje, ali lahko naročnik v okviru ugotavljanja strokovne usposobljenosti zahteva določena dokazila o izobrazbi ključnega osebja. Kot je bilo že pojasnjeno, ZJN-3 naročniku daje podlago, da za ključno tehnično osebje zahteva dokazila o takšni stopnji izobrazbe oziroma strokovne usposobljenosti, kot je potrebna za to, da lahko posamezna oseba v okviru izvajanja pogodbe prevzame zahtevano funkcijo oziroma izvaja dejavnost, ki je potrebna za realizacijo naročila. V predmetnem postopku pravnega varstva je treba torej odgovoriti na konkretno vprašanje, ali lahko naročnik v razpisni dokumentaciji zahteva, da vodja gradnje aktivno govori slovenski jezik.

Kot je Državna revizijska komisija že pojasnila v sklepu št. 018-184/2021-4, na katerega opozarja tudi naročnik, ZPPPK kot reguliran poklic opredeljuje poklicno dejavnost ali skupino poklicnih dejavnosti, za katere dostop do opravljanja, opravljanje ali enega od načinov opravljanja poklica neposredno ali posredno določajo zakoni ali drugi predpisi glede posebnih poklicnih kvalifikacij, zlasti v zvezi z uporabo poklicnega naziva, ki je z zakonom ali drugimi predpisi omejen na imetnike določene poklicne kvalifikacije (15. točka 3. člena ZPPPK). Naročnik je za funkcijo vodje gradnje v točki 3.2.3 Navodil za pripravo ponudbe določil, da mora biti imenovana oseba vpisana v imenik pri IZS kot pooblaščen inženir ali kot vodja del (vodja del s pooblastilom za vodenje celotne gradnje ali pretežnega dela gradnje manj zahtevnega objekta ali vodja del s pooblastilom za vodenje celotne gradnje ali pretežnega dela gradnje zahtevnega in manj zahtevnega objekta). Pooblaščen inženir je v skladu z 29. točko prvega odstavka 3. člena GZ-1 pooblaščen strokovnjak s področja arhitekture, krajinske arhitekture, gradbeništva, elektrotehnike, strojništva, tehnologije, požarne varnosti ter geotehnologije in rudarstva, ki je vpisan v ustrezni imenik v skladu s svojimi poklicnimi nalogami po zakonu, ki ureja arhitekturno in inženirsko dejavnost, vodja del pa je v skladu z 19. členom GZ-1 oseba, ki je vpisana v imenik vodij del pri IZS in ima izobrazbo, pridobljeno po študijskih programih najmanj ravni prve stopnje v skladu z zakonom, ki ureja visoko šolstvo, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, ali višješolsko strokovno izobrazbo tehnične smeri s področja graditve ali srednješolsko izobrazbo tehnične smeri s področja graditve, najmanj tri leta delovnih izkušenj na področju izvajanja gradenj, opravljen strokovni izpit za vodenje del pri IZS in z izvajalcem sklenjeno pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas ali za krajši delovni čas v posebnih primerih v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ali z zakonom, ki ureja trg dela. Čeprav vodja gradnje ni izrecno naveden v Evidenci reguliranih poklicev oziroma reguliranih poklicnih dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 50/2006; ta je bila sicer sprejeta pred sprejemom GZ-1 in kot reguliran poklic oziroma dejavnost določa »odgovorni vodja del« in »odgovorni vodja posameznih del«, torej funkcijo, ki je bila s sprejemom GZ-1 smiselno

nadomeščena s funkcijo vodje del), pa gre poklic oziroma poklicno dejavnost »vodja del« oziroma »pooblaščen inženir«, upošteva 15. točko 3. člena ZPPPK in upošteva 29. točko prvega odstavka 3. člena GZ-1 in 19. člen GZ-1, šteti za reguliran poklic oziroma poklicno dejavnost. Skladno s 7. členom ZPPPK (ki prenaša 53. člen Direktive 2005/36/ES) mora strokovnjak, ki mu je v Republiki Sloveniji priznana poklicna kvalifikacija za opravljanje reguliranega poklica, za potrebe opravljanja reguliranega poklica znati slovenski jezik (7. člen ZPPPK).

Na podlagi navedenega je treba ugotoviti, da že ZPPPK določa, da mora posameznik, ki želi v Republiki Sloveniji opravljati regulirani poklic, za potrebe opravljanja tega poklica oziroma dejavnosti znati slovenski jezik. Ker je funkcija vodje del oziroma pooblaščenega inženirja reguliran poklic in ker že ZPPPK predvideva, da morajo osebe, ki opravljajo te poklice, za potrebe opravljanja reguliranih poklicev znati slovenski jezik, naročniku ni mogoče očitati, da krši zakon. Naročnik namreč v razpisni dokumentaciji z zahtevo, da vodja gradnje aktivno govori slovenski jezik, od ponudnikov zahteva to, kar od vodij del oziroma pooblaščenih inženirjev kot reguliranih poklicev zahteva že zakon. Za takšno zahtevo zato ni mogoče ugotoviti, da bi bila nezakonita ali nepovezana s predmetom naročila, kar toliko bolj velja ob upoštevanju dejstva, da je vodja gradnje ključen kader izvajalca pri gradnji, ki odgovarja za skladnost izvedenih del s projektno dokumentacijo, predpisi, s katerimi se podrobneje določijo bistvene in druge zahteve, ter predpisi s področja zagotavljanja varnosti in zdravja pri delu na gradbiščih, zaradi česar je komunikacija med vodjem gradnje in pooblaščenimi osebami naročnika vsekakor zelo pomembna. Posledično so brezpredmetne revizijske navedbe vlagatelja, da izbira med ponudbami ne bi smela biti odvisna od znanja slovenskega jezika, da bi naročnik lahko omogočil tudi prevajanje s prevajalcem oziroma sodnim tolmačem in da strokovnost ter izkušnje vodje gradnje niso odvisne od znanja jezika. Če ZPPPK določa, da mora oseba, ki v Republiki Sloveniji opravlja reguliran poklic, znati slovenski jezik, in če sta funkciji vodje del oziroma pooblaščenega inženirja regulirana poklica, potem ima naročnik za določitev zahteve po znanju slovenskega jezika podlago že v samem zakonu.

Ne glede na zgornjo ugotovitev pa je treba v nadaljevanju, ob upoštevanju vlagateljevih revizijskih navedb, odgovoriti še na vprašanje sorazmernosti sporne zahteve. Vlagatelj namreč v zahtevku za revizijo zatrjuje, da je obravnavana zahteva nesorazmerna tudi zato, ker je stopnja znanja slovenskega jezika, kot jo zahteva naročnik, torej na nivoju B1, pretirana glede na naloge vodje gradnje.

V zvezi z revizijskimi navedbami, da je stopnja znanja slovenskega jezika, kot jo zahteva naročnik, torej stopnja B1, pretirana glede na naloge vodje gradnje, je treba najprej ugotoviti, da ZPPPK v 7. členu ne določa, katero stopnjo znanja jezika mora izkazati posameznik, ki želi v Republiki Sloveniji opravljati reguliran poklic – 7. člen ZPPPK določa le, da mora strokovnjak, ki mu je v Republiki Sloveniji priznana poklicna kvalifikacija za opravljanje reguliranega poklica, znati slovenski jezik za potrebe opravljanja reguliranega poklica. Stopnja znanja jezika je torej odvisna od narave samega poklica oziroma predpisov, ki urejajo posamezen poklic. Stopnja B1 ni najvišja stopnja znanja jezika, kot to želi prikazati vlagatelj v zahtevku za revizijo. Stopnje znanja jezika so opredeljene s Skupnim evropskim jezikovnim okvirjem (SEJO), v katerem stopnja B1 predvideva samostojno znanje jezika, vendar so nad to stopnjo še tri stopnje znanja jezika, B2, C1 in C2, ki opredeljuje(jo) znanje jezika na (naj)višji ravni. Enako izhaja tudi iz dokazila, na katerega se sklicuje vlagatelj (tj. publikacija »Skupni evropski jezikovni okvir: učenje, poučevanje, ocenjevanje« na str. 46), kjer je za stopnjo znanja B1 podana razlaga »Pri razločnem govorjenju v standardnem jeziku razume glavne točke, kadar gre za znane reči, s katerimi se redno srečuje na delu, v šoli, prostem času itn. Znajde se v večini situacij, ki se pogosto pojavljajo na potovanju po deželi, kjer se ta jezik govori. Tvoriti zna preprosta povezana besedila o temah, ki so mu znane ali ga zanimajo. Opisati zna izkušnje in dogodke, sanje, upanja in ambicije ter na kratko utemeljiti in pojasniti svoja mnenja in načrte«, ki torej ne potrjuje vlagateljevih navedb.

Smiselno enako izhaja tudi iz drugih delov te publikacije, na katere se sklicuje naročnik in ki opisujejo raven B1, npr.:

- na str. 102 pod »**FORMALNO RAZPRAVLJANJE IN SESTANKI**«:
»Sledi lahko večini povedanega, o tem, kar se nanaša na njegovo področje, če se sogovorniki izogibajo izrazito idiomatskemu jeziku in govorijo razločno. Jasno zna povedati svoje stališče, vendar ima težave pri vključevanju v razpravo. Sodeluje lahko v vsakdanjih formalnih razpravah o znanih temah, če udeleženci govorijo razločno v standardnem jeziku in če gre za izmenjavanje stvarnih informacij, sprejemanje navodil ali reševanje praktičnih težav.«;
- na str. 105 pod »**IZMENJAVA INFORMACIJ**«:
»Precej samozavestno zna izmenjavati, preverjati in potrjevati pridobljene stvarne informacije o znanih vsakdanjih in nevsakdanjih stvareh s svojega področja. Posredovati zna podrobna navodila, kako je treba kaj narediti. Povedati zna svoje mnenje o kratki zgodbi, članku, predavanju, razpravi, intervjuju ali dokumentarnem filmu in jih povzeti ter odgovarjati na nadaljnja vprašanja o podrobnostih. Poiskati in posredovati zna nezapletene stvarne informacije. Prosim za za podrobne napotke in se ravnati po njih. Pridobiti zna podrobnejše informacije.«;
- na str. 103 »**CILJNO USMERJENO SODELOVANJE** (npr. popravilo avtomobila, razprava o nekem dokumentu, organizacija prireditve)«:
»Lahko sledi temu, kar govorijo drugi, vendar jih mora občasno prositi, naj ponovijo ali pojasnijo, kar so rekli, zlasti če govorijo hitro in veliko. Pojasniti zna, zakaj je nekaj težava, se pogovarjati o tem, kaj je treba storiti v nadaljevanju, primerjati in vzporejati različne možnosti. Na kratko zna komentirati stališča drugih. Na splošno lahko sledi tistemu, kar govorijo osebe okoli njega, in po potrebi za sogovornikom kaj ponovi ter tako potrdi, da se razume. Razumljivo zna predstavljati svoja mnenja in odzive na mnenja drugih o možnih rešitvah ali vprašanih, kaj storiti v nadaljevanju, svoja mnenja na kratko utemeljiti in pojasniti. Povabiti zna druge, naj povedo svoje mnenje, kako ravnati.«

Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročnik v zavrnitvi zahtevka za revizijo podrobno in obširno opredeljuje naloge in odgovornosti vodje gradnje (poznavanje zakonodaje, tehničnih predpisov, standardov, pravil stroke, vodenje del, pregledovanje in podpisovanje gradbenega dnevnika, obveščanje naročnika in nadzornika o stanju, skrb za varnost in zdravje delavcev itd.), s čimer utemeljuje pomen (neposredne) komunikacije in zahtevan nivo znanja slovenskega jezika. Soglašati je treba z naročnikom, da je (tudi) komunikacija med njim in ključnimi osebami izvajalca pomembna, zlasti pri izvajanju gradbenih del, ki vključujejo številne interakcije med udeleženci, pregled kompleksne tehnične dokumentacije, prevzemanje odgovornosti za kakovost del in varnost pri delu itd. Upošteva vse navedeno je spričo okoliščin konkretnega primera mogoče pritruditi naročniku, da nivo znanja slovenskega jezika B1 zagotavlja, da vodja gradnje lahko razume osnovne in specifične informacije, ki se nanašajo na gradbena dela, tehnične načrte in varnostne predpise, sodeluje v sestankih in razgovorih s predstavniki naročnika, projektanti, nadzorniki in drugimi ključnimi osebami, ki so vključene v projekt, hitro in ustrezno reagira na morebitne težave ali izredne situacije na gradbišču ter piše preprosta poročila, beležke in dopise, ki so potrebni za nemoten potek projekta. Ob tem, da iz navedb vlagatelja niti ni mogoče razbrati, kateri nivo znanja slovenskega jezika naj bi bil po oceni vlagatelja zadosten, tako ni mogoče ugotoviti, da zahtevan nivo znanja slovenskega jezika ni sorazmeren s predmetom javnega naročila.

Vendar pa je treba ugotoviti, da vlagatelj v zahtevku za revizijo utemeljeno izpostavlja dejstvo, da naročnik z obravnavano zahtevo neenakopravno obravnava osebe, ki imajo lahko zelo različno znanje slovenskega jezika. Kot namreč utemeljeno opozarja vlagatelj, dejstvo, da je določena oseba državljan Republike Slovenije, še ne pomeni, da obvlada slovenski jezik na nivoju, ki je sicer zahtevan za osebe, ki niso državljani Republike Slovenije in ki zahtevane formalne

izobrazbe niso pridobile v Republiki Sloveniji. V skladu z ZDRS lahko namreč oseba pridobi državljanstvo na različne načine, tudi npr. po rodu v primeru, če je ob rojstvu otroka eden od staršev državljan Republike Slovenije, drugi pa je neznan ali je neznanega državljanstva ali je brez njega, otrok pa je rojen v tujini (3. točka 4. člena ZDRS; v tem primeru niti ni nujno, da je oseba rojena v Republiki Sloveniji ali da je tu pridobila formalno izobrazbo), ali v primeru naturalizacije (10. člen ZDRS; v tem primeru zadostuje, da oseba obvlada slovenski jezik za potrebe vsakdanjega sporazumevanja, kar dokaže s spričevalom o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenščine na osnovni ravni). Naročnik torej z določbo, po kateri se šteje, da oseba, ki je državljan Republike Slovenije, aktivno govori slovenski jezik, diskriminira tiste osebe, ki niso državljani Republike Slovenije in zahtevane formalne izobrazbe niso pridobili v Republiki Sloveniji, zaradi česar morajo izkazati znanje slovenskega jezika na stopnji B1, v primerjavi s tistimi osebami, ki so državljani Republike Slovenije in morda govorijo slovenski jezik le na osnovni ravni. Kakšni so razlogi za takšno razlikovanje na podlagi državljanstva, naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo niti ni pojasnil.

Upošteva vse navedeno je Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugodila tako, da je na podlagi 2. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN razveljavila točko 3.2.3.2 Navodil za pripravo ponudbe v delu, ki določa domnevo, skladno s katero se šteje »[...] da oseba aktivno govori slovenski jezik, če je državljan Republike Slovenije [...]«, ter v delu, ki določa dokazilo v vsebini »dokazilo o državljanstvu Republike Slovenije«. V preostalem delu je Državna revizijska komisija zahtevke za revizijo zavrnila.

Skladno s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN daje Državna revizijska komisija naročniku napotke za pravilno izvedbo postopka oddaje javnega naročila v delu, ki je bil razveljavljen. Naročnik naj pri določanju zahtev zagotovi, da med ponudniki ne bo prišlo do različne obravnave zgolj na podlagi okoliščine državljanstva, ki nujno ne vzpostavlja domneve o ustreznem znanju slovenščine.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo uveljavlja tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva, in sicer takse za predrevizijski in revizijski postopek, plačane v višini 2.000,00 EUR.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je vlagatelju upošteva 70. člen ZPVPJN kot potreben strošek priznala strošek vplačane takse v višini 2.000,00 EUR. Državna revizijska komisija je odločila, da se vlagatelju, v skladu z doseženim uspehom v postopku, ki ga glede na zatrjevane kršitve ocenjuje na $\frac{1}{4}$ (vlagatelj je z zahtevkom za revizijo uspel v delu, ki se nanaša na očitke glede enega od načinov izkazovanja sporne zahteve, ne pa tudi v delih, ki se nanašajo na čas izkazovanja sporne zahteve, na zahtevano stopnjo znanja slovenskega jezika ter na zatrjevano nezmožnost opravljanja dela vodje gradnje s prevajalcem oziroma uradnim sodnim tolmačem) povrne le $\frac{1}{4}$ potrebnih stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva, tj. 500,00 EUR (drugi odstavek 154. člena ZPP v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN).

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju priznala stroške v višini 500,00 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa utemeljena.

Pravni pouk:

Upravni spor zoper to odločitev ni dovoljen.

Predsednik senata:

Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti:

- vlagatelj,
- naročnik,
- RS, MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve.